सर्गः ९ अवभृथप्रयतो नियतेन्द्रियः सुरसमाजसमाक्रमणोचितः। नमयतिस्म सकेवलमुन्नतं वनमुचे नमुचेररये शिरः ॥ २१ ॥ स किल संयुगमूर्ध्नि सहायतां मघवतः प्रतिपद्य महाभुजः। स्वभुजवीर्य्यमगापयदुच्छ्रितं सुरवधूरवधूतभयाः शरैः॥ २२ ॥

अवभृथेति स। दशरथः केवलमेकं नमुचेर्दैत्यस्यारयेशत्रवे इन्द्राय शिरो मस्तकं नमयतिस्म किं० सः अवभृथेन प्रयतः शुद्धः पुं किं० सः नियतानिजितानि इन्द्रियाणि येन सः पुं किं० सः सुराणां देवानां समाजस्यसभायाआक्रमणे आश्रयणे उचितो योग्यः किं० शिरःउन्नतमुच्चं किं० नमुचेररये वनं जलं मुञ्चति त्यजति तस्मै ॥ २१ ॥ सइति। किलप्रसिद्धौ स दशरथः संयुगस्य संग्रामस्य मूर्ध्नि अग्रभागे मघवत इन्द्रस्य सहायतां प्रतिपद्य प्राप्य सुराणां देवानां वधूः पत्नीः स्वस्य भुजयोर्हस्तयोर्वीर्य्यं पराक्रममगापयत् गापयतिस्म किं० सः महान्तौ जानुपर्य्यन्तलम्बिनौ भुजौयस्य सः किं सुरवधूः शरैर्बाणैरवधूतं निवर्त्तितं भयं त्रासोयासां किं० स्वभुजताः उच्छ्रितं महत् ॥२२॥